

(Lovforslag nr. L 23. Fremsat 6/10 76. Første behandling 14/10 76. Betænkning 20/10 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om udbygningen af Odense universitetscenter.

(Lovforslag nr. L 30. Fremsat 7/10 76. Første behandling 21/10 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om brandsikring af ældre beboelsesbygninger m. v. [af Kirsten Jacobsen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 39. Fremsat 12/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Brandsikringsloven af 25. februar 1976 blev gennemført på en meget alvorlig baggrund: efter den ulykkelige brandkatastrofe i Stengade i København i november sidste år stod det klart, at der måtte handles og handles hurtigt. Det var det, regeringen ved brandsikringsloven fik bred tilslutning til blandt folketingspartier.

Der skete under folketingsbehandlingen visse forlængelser af de oprindeligt foreslåede frister, men der var enighed om, at foranstaltningerne burde gennemføres uden unødigt forsinkelse.

Inden jeg går nærmere ind på det lovforslag om ændringer, der her er til behandling, vil jeg minde om, at det i brandsikringsloven på grund af problemerne omfang var nødvendigt at foretage en vis prioritering af opgaverne, således at kravet om brandsikring inden for en kort tidsfrist skulle opfyldes dels i ejendomme opført før 1900, dels i ejendomme, der inden for de nærmeste år forventes nedrevet eller ombygget væsentligt. Det er i disse to kategorier af bygninger, at problemerne i almindelighed er størst og mest presserende.

Hvad er det så, fremskridtspartiet nu ønsker ændret? Det foreslås, at netop tidsfristerne for den mest brandfarlige del af den ældre boligbebyggelse skal udskydes, og det gælder både ejernes indberetning om, hvad der skal ske efter brandsikringsforanstaltningerne i bygningen, og fristerne for udførelsen af den nødvendige brandsikring. Gennemførelse af de foreslåede lovændringer ville indebære, at brandsikringskravene i de såkaldte før-1900-ejendomme først skulle være udført mere end 2 år efter brandsikringslovens gennemførelse. For de særlige § 3-ejendomme, som man kort kan karakterisere som de saneringsmodne ejendomme, vil udskydelsen betyde, at brandsikringen først skulle påbegyndes næsten 1½ år efter brandsikringslovens gennemførelse.

Mener forslagsstillerne virkelig, at det er rimeligt over for de lejere, der bor i brandfarlige bygninger, og som loven har givet tiltro til, at ejerne hurtigst muligt skal skabe rimelig sikkerhed for, at de kan reddes i tilfælde af brand?

Som begrundelse for forslaget om ændring af fristen for indsendelse af indberetningskemaer, der i loven er fastsat til den 1. august i år, og som ønskes ændret til den 1. april næste